

I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 2375/2001 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 29ης Νοεμβρίου 2001
για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 466/2001 της Επιτροπής για τον καθορισμό μέγιστων
τιμών ανοχής για ορισμένες προσμειξεις στα τρόφιμα
(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΕΝΩΣΗΣ,

παρόμοια με των διοξινών, αλλά έχουν διαφορετικά τοξικολογικά χαρακτηριστικά.

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

(4) Κάθε ομοειδής ουσία της ομάδας των διοξινών ή των παρόμοιων με τις διοξίνες PCB παρουσιάζει διαφορετικό επίπεδο τοξικότητας. Για να γίνει δυνατός ο υπολογισμός της συνολικής τοξικότητας των διαφόρων αυτών ομοειδών ουσιών, χρησιμοποιήθηκαν οι συντελεστές τοξικής ισοδυναμίας («TEF»), προκειμένου να διευκολυνθούν η αξιολόγηση του κινδύνου και ο ρυθμιστικός έλεγχος. Αυτό σημαίνει ότι τα αναλυτικά αποτελέσματα που αφορούν και τις 17 μεμονωμένες ομοειδείς ουσίες της ομάδας των διοξινών και τις 12 ουσίες της ομάδας των παρόμοιων με τις διοξίνες PCB, εκφράζονται με βάση μια ενιαία μετρήσιμη μονάδα: «συγκέντρωση ισοδύναμου τοξικότητας TCDD» (TEQ).

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 315/93 του Συμβουλίου, της 8ης Φεβρουαρίου 1993, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών για τις προσμειξεις των τροφίμων⁽¹⁾, και ιδίως το άρθρο 2, παράγραφος 3,

την πρόταση της Επιτροπής,

(5) Οι διοξίνες και τα PCB παρουσιάζουν πολύ μεγάλη ανθεκτικότητα στη χημική και βιολογική αποδόμηση και, κατά συνέπεια, παραμένουν στο περιβάλλον και συσσωρεύονται στην τροφική αλυσίδα των ανθρώπων και των ζώων.

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 της Επιτροπής⁽²⁾ ορίζει ότι τα τρόφιμα δεν θα πρέπει, όταν διατίθενται στην αγορά, να περιέχουν προσμειξεις σε επίπεδα ανώτερα αυτών που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός.

(6) Η έκθεση του ανθρώπου στις διοξίνες οφείλεται σε ποσοστό μεγαλύτερο του 90 % στα τρόφιμα. Τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης ευθύνονται σε ποσοστό 80 % περίπου της συνολικής έκθεσης. Η μόλυνση των ζώων από διοξίνες οφείλεται κυρίως στις ζωοτροφές. Επομένως, οι ζωοτροφές, και σε ορισμένες περιπτώσεις το έδαφος, δημιουργούν ανησυχίες ως πιθανές πηγές διοξινών.

(2) Ο όρος «διοξίνες» καλύπτει μία ομάδα 75 πολυχλωριωμένων διβενζο-παρα-διοξινών («PCDD») και 135 πολυχλωριωμένων διβενζοφουρανίων («PCDF»), 17 από τις οποίες έχουν τοξικολογικό ενδιαφέρον. Η τοξικότερη ουσία είναι η 2,3,7,8-тетραχλωροδιβενζο-παρα-διοξίνη (TCDD), η οποία χαρακτηρίζεται από τον Διεθνή Οργανισμό Ερευνών Καρκίνου και άλλους αξιόπιστους διεθνείς οργανισμούς ως γνωστό καρκινογόνο για τον άνθρωπο. Η Επιστημονική Επιτροπή Τροφίμων («ΕΕΤ»), όπως και η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας («ΠΟΥ»), κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι το καρκινογόνο αποτέλεσμα των διοξινών δεν παρουσιάζεται σε επίπεδα χαμηλότερα ενός συγκεκριμένου ορίου. Άλλα αρνητικά αποτελέσματα, όπως η ενδομητρίωση, οι νευροσυμπεριφορικές και ανοσοκατασταλτικές επιπτώσεις, παρουσιάζονται σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα και, επομένως, θεωρείται ότι πρέπει να συνεκτιμηθούν στον καθορισμό του ανεκτού ορίου πρόσληψης.

(7) Η ΕΕΤ ενέκρινε γνώμη σχετικά με την εκτίμηση του κινδύνου των διοξινών και των παρόμοιων με τις διοξίνες PCB στα τρόφιμα, στις 30 Μαΐου 2001· πρόκειται για ενημέρωση με βάση νέα επιστημονικά στοιχεία τα οποία εμφανίστηκαν μετά την έγκριση γνώμης της ΕΕΤ για το θέμα αυτό στις 22 Νοεμβρίου 2000. Η ΕΕΤ όρισε ως ανεκτό όριο εβδομαδιαίας πρόσληψης («ΑΟΕΠ») για τις διοξίνες και τα παρόμοια με τις διοξίνες PCB τα 14 pg WHO-TEQ/kg σωματικού βάρους. Οι εκτιμήσεις έκθεσης υποδηλώνουν ότι σημαντικό ποσοστό του πληθυσμού της Κοινότητας προσλαμβάνει μέσω των τροφών ποσότητες που υπερβαίνουν το ΑΟΕΠ. Ορισμένες ομάδες του πληθυσμού σε μερικές χώρες ενδέχεται να εκτίθενται σε μεγαλύτερο κίνδυνο λόγω των διατροφικών συνηθειών τους.

(3) Τα πολυχλωροδιφαινύλια («PCB») είναι μία ομάδα 209 διαφορετικών ομοειδών ουσιών οι οποίες είναι δυνατόν να διαχωριστούν σε δύο υποομάδες σύμφωνα με τις τοξικολογικές τους ιδιότητες: 12 από αυτές έχουν τοξικολογικές ιδιότητες παρόμοιες με των διοξινών και γι' αυτό συχνά αναφέρονται ως «παρόμοια με τις διοξίνες πολυχλωροδιφαινύλια (PCB)». Τα άλλα PCB δεν εμφανίζουν τοξικότητα

⁽¹⁾ ΕΕ L 37 της 13.2.1993, σ. 1.⁽²⁾ ΕΕ L 77 της 16.3.2001, σ. 1.

- (8) Είναι επομένως σημαντικό και αναγκαίο να περιοριστεί η έκθεση του ανθρώπου στις διοξίνες από την κατανάλωση τροφών, για να εξασφαλιστεί η προστασία του καταναλωτή. Ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα διοξινών έχουν παρατηρηθεί σε ορισμένες κατηγορίες τροφίμων. Επειδή η μόλυνση των τροφίμων συνδέεται άμεσα με τη μόλυνση των ζωοτροφών, πρέπει να υιοθετηθεί μια συνολική προσέγγιση για τον περιορισμό της επίπτωσης των διοξινών σε όλη την τροφική αλυσίδα, δηλ. από τις πρώτες ύλες των ζωοτροφών μέσω των τροφοπαραγωγών ζώων έως τον άνθρωπο.
- (9) Η ΕΕΤ συνέστησε να καταβάλλονται διαρκώς προσπάθειες για τον περιορισμό της περιβαλλοντικής έκλυσης διοξινών και των συναφών ενώσεων τους στα χαμηλότερα εφικτά επίπεδα. Αυτός είναι ο αποτελεσματικότερος και αποδοτικότερος τρόπος για τη μείωση της παρουσίας των διοξινών και παρόμοιων ουσιών στην τροφική αλυσίδα και για την εξασφάλιση του συνεχούς περιορισμού της επιβάρυνσης του ανθρώπινου οργανισμού. Η ΕΕΤ παρατηρεί ότι πρόσφατοι έλεγχοι στο ανθρώπινο γάλα και αίμα φαίνεται να δείχνουν ότι τα επίπεδα της διοξίνης δεν μειώνονται πλέον.
- (10) Τα ανώτατα όρια ανοχής για τις διοξίνες και τα παρόμοια με τις διοξίνες PCB στα τρόφιμα είναι ένας ενδεδειγμένος τρόπος για να αποφεύγεται η απαράδεκτα μεγάλη έκθεση του ανθρώπινου πληθυσμού και να αποτρέπεται η διανομή τροφίμων με απαράδεκτα υψηλό επίπεδο μόλυνσης, π.χ. από τυχαία μόλυνση και έκθεση. Επιπλέον, ο καθορισμός ανώτατων ορίων είναι αναγκαίος για την εφαρμογή ρυθμιστικού συστήματος ελέγχου και την εξασφάλιση ενιαίας εφαρμογής.
- (11) Μέτρα που θα βασιζόνταν μόνο στη θέσπιση ανώτατων ορίων ανοχής για τις διοξίνες και τα παρόμοια με τις διοξίνες PCB στα τρόφιμα, δεν θα ήταν αρκετά αποτελεσματικά για τον περιορισμό της έκθεσης του ανθρώπου στις διοξίνες, εκτός εάν τα όρια ορίζονταν τόσο χαμηλά ώστε μεγάλο μέρος των τροφίμων να χαρακτηρίζεται ακατάλληλο για κατανάλωση από τον άνθρωπο. Αναγνωρίζεται γενικά ότι για να περιοριστεί δραστικά η παρουσία διοξινών στα τρόφιμα, τα ανώτατα όρια ανοχής θα πρέπει να συνοδεύονται από μέτρα παρακίνησης μιας προενεργής προσέγγισης, η οποία θα περιλαμβάνει επίπεδα δράσης και επίπεδα-στόχους για τα τρόφιμα σε συνδυασμό με τα μέτρα για τον περιορισμό των εκπομπών. Τα επίπεδα-στόχοι δηλώνουν τα επίπεδα που πρέπει να επιτευχθούν ώστε να περιοριστεί η έκθεση του ανθρώπου, για την πλειονότητα του πληθυσμού, στο ανεκτό όριο εβδομαδιαίας πρόσληψης που έχει οριστεί από την ΕΕΤ. Τα επίπεδα δράσης είναι ένα μέσο για τις αρμόδιες αρχές και τις επιχειρήσεις για να επισημαίνουν τις περιπτώσεις στις οποίες είναι σκόπιμο να προσδιορίζεται μια πηγή μόλυνσης και να λαμβάνονται μέτρα για τον περιορισμό ή την εξάλειψή της, όχι μόνο στην περίπτωση μη τήρησης των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, αλλά και όταν έχουν διαπιστωθεί υψηλά επίπεδα διοξινών που υπερβαίνουν τα κανονικά βασικά επίπεδα. Η προσέγγιση αυτή θα οδηγήσει στη βαθμιαία μείωση των επιπέδων των διοξινών στα τρόφιμα και την επίτευξη των επιπέδων-στόχων. Για το θέμα αυτό, η Επιτροπή απηύθυνε σύσταση προς τα κράτη μέλη.
- (12) Αν και, από τοξικολογική άποψη, κάθε επίπεδο ανοχής θα πρέπει να εφαρμόζεται στις διοξίνες, τα φουράνια και τα παρόμοια με τις διοξίνες PCB, προς το παρόν, ανώτατα όρια ανοχής έχουν οριστεί μόνο για τις διοξίνες και τα φουράνια και όχι για τα παρόμοια με τις διοξίνες PCB, λόγω των πολύ περιορισμένων διαθέσιμων στοιχείων σχετικά με τον επιπολασμό τους. Ωστόσο, ο έλεγχός τους θα συνεχιστεί, ιδίως για την παρουσία παρόμοιων με τις διοξίνες PCB, με σκοπό να συμπεριληφθούν οι ουσίες αυτές στα ανώτατα όρια ανοχής.
- (13) Τα απαράδεκτα επίπεδα διοξίνης στα τρόφιμα θα πρέπει να αξιολογούνται σύμφωνα με τα τρέχοντα βασικά επίπεδα μόλυνσης, τα οποία διαφέρουν για κάθε τρόφιμο. Το ανώτατο όριο θα πρέπει να καθοριστεί, λαμβάνοντας υπόψη τη βασική μόλυνση, σε αυστηρό αλλά εφικτό επίπεδο.
- (14) Προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι όλες οι επιχειρήσεις που εμπλέκονται στην τροφική αλυσίδα ανθρώπων και ζώων συνεχίζουν να καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια και κάνουν ότι είναι αναγκαίο για να περιοριστεί η παρουσία διοξινών στις ζωοτροφές και στα τρόφιμα, τα ανώτατα όρια ανοχής θα πρέπει να αναθεωρηθούν μέσα σε μια συγκεκριμένη περίοδο με στόχο τον καθορισμό χαμηλότερων ανώτατων ορίων. Έως το 2006, θα πρέπει να επιτευχθεί συνολική μείωση της έκθεσης του ανθρώπου στις διοξίνες τουλάχιστον κατά 25 %.
- (15) Τα ανώτατα όρια ανοχής καθορίζονται κυρίως για τρόφιμα ζωικής προέλευσης. Κανένα δεν εφαρμόζεται επί του παρόντος για προϊόντα όπως το κρέας αλόγου, το κατσικίσιο κρέας, το κρέας κουνελιού και τα αυγά πάπιας, χήνας και ορτυκιού. Υπάρχουν μόνο λίγα διαθέσιμα δεδομένα σχετικά με την παρουσία διοξινών στα τρόφιμα αυτά. Επιπλέον, επειδή έχουν περιορισμένη σημασία από την άποψη πρόσληψης, δεν έχουν οριστεί ανώτατα όρια ανοχής προς το παρόν. Ούτε υφίστανται σήμερα ανώτατα όρια ανοχής για τα σιτηρά, τα φρούτα και τα λαχανικά, καθώς αυτά τα είδη διατροφής έχουν γενικά χαμηλά επίπεδα προσμείξεων και συνεπώς η συμβολή τους στη συνολική έκθεση του ανθρώπου στις διοξίνες είναι ήσσονος σημασίας. Ωστόσο, είναι σκόπιμο να παρακολουθούνται τακτικά τα επίπεδα των διοξινών και των παρόμοιων με τις διοξίνες PCB στα τρόφιμα αυτά.
- (16) Τα φυτικά έλαια συνήθως δεν περιέχουν υψηλά επίπεδα διοξινών ή παρόμοιων με τις διοξίνες PCB. Επειδή τα φυτικά έλαια εισάγονται τακτικά στην αγορά ή χρησιμοποιούνται ως συστατικά τροφίμων αναμειγμένα με ζωικά λίπη, είναι σκόπιμο να καθοριστεί ένα ανώτατο επίπεδο για τα φυτικά έλαια για λόγους ελέγχου.
- (17) Τα δεδομένα που είναι σήμερα διαθέσιμα δεν επιτρέπουν τον καθορισμό ανώτατων ορίων ανοχής για διάφορες κατηγορίες ψαριών και προϊόντων αλείας. Το ανώτατο όριο για τις διοξίνες στις ιχθυοτροφές σημαίνει ότι τα εκτρεφόμενα ψάρια έχουν σημαντικά χαμηλότερα επίπεδα διοξίνης. Εάν υπάρξουν και άλλα διαθέσιμα δεδομένα, μπορεί στο μέλλον να είναι σκόπιμο να καθοριστούν διαφορετικά επίπεδα για τις διάφορες κατηγορίες ψαριών και προϊόντων αλείας ή να εξαιρεθούν κατηγορίες ψαριών, εφόσον έχουν μικρή σημασία από την άποψη της πρόσληψης.

- (18) Ορισμένα είδη ψαριών της Βαλτικής ενδέχεται να περιέχουν υψηλά επίπεδα διοξίνης. Σημαντικό μέρος των λιπαρών ψαριών της Βαλτικής, όπως η ρέγγα και ο σολομός της Βαλτικής θα υπερβαίνουν τις ανώτατες τιμές και ως εκ τούτου, θα αποκλειστούν από την διατροφή των Σουηδών και των Φιλανδών. Υπάρχουν ενδείξεις ότι ο αποκλεισμός των ψαριών από τη διατροφή ενδέχεται να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία των Σουηδών και των Φιλανδών. Οι δύο αυτές χώρες διαθέτουν ένα σύστημα το οποίο έχει τη δυνατότητα να παρέχει πλήρη ενημέρωση στους καταναλωτές σχετικά με τις συστάσεις περί διατροφής όσον αφορά τους περιορισμούς για την κατανάλωση ψαριών της περιοχής της Βαλτικής εντοπίζοντας τις ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, προκειμένου να αποφεύγονται οι δυνητικοί κίνδυνοι για την υγεία.
- (19) Τα δεδομένα από τους ελέγχους δείχνουν ότι τα αυγά από όρνιθες ελεύθερης βοσκής ή περιορισμένης βοσκής περιέχουν υψηλότερα επίπεδα διοξινών από ό,τι τα αυγά από όρνιθες που εκτρέφονται σε συστοιχίες κλωβών. Είναι δυνατόν να ληφθούν μέτρα για να εξασφαλιστεί η μείωση των επιπέδων διοξίνης στα αυγά αυτά. Είναι συνεπώς σκόπιμο να προβλεφθεί μία μεταβατική περίοδος πριν να αρχίσουν να εφαρμόζονται τα ανώτατα επίπεδα ανοχής στα αυγά από όρνιθες ελεύθερης ή περιορισμένης βοσκής.
- (20) Είναι σημαντικό να μειωθεί η συνολική μόλυνση των τροφίμων από τις διοξίνες. Είναι συνεπώς αναγκαίο να απαγορευτεί η ανάμειξη τροφίμων που συμμορφώνονται με τα ανώτατα όρια ανοχής, με τρόφιμα που υπερβαίνουν αυτά τα ανώτατα όρια.
- (21) Δεδομένων των ανομοιοτήτων που υφίστανται μεταξύ των κρατών μελών και του απορρέοντος κινδύνου στρέβλωσης του ανταγωνισμού, επιβάλλεται η λήψη κοινοτικών μέτρων για την προστασία της δημόσιας υγείας και για τη διασφάλιση της ενότητας της αγοράς, τηρουμένης ταυτοχρόνως της αρχής της αναλογικότητας.
- (22) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως.
- (23) Ζητήθηκε η γνώμη της ΕΕΤ, σύμφωνα με το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 315/93, όσον αφορά τις διατάξεις οι οποίες θα μπορούσαν να επηρεάσουν τη δημόσια υγεία.
- (24) Η μόνιμη επιτροπή τροφίμων δεν εξέδωσε ευνοϊκή γνώμη. Η Επιτροπή συνεπώς δεν μπορεί να θεσπίσει τις διατάξεις που προέβλεπε σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 315/93.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 466/2001 τροποποιείται ως εξής:

1. Στο άρθρο 1 προστίθεται το ακόλουθο σημείο 1(α)

«1 (α) Κατά παρέκκλιση από το σημείο 1, παρέχεται στη Σουηδία και την Φινλανδία μεταβατική περίοδος μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2006, κατά την οποία διατίθενται στην αγορά

ψάρια, προερχόμενα από την περιοχή της Βαλτικής, που προορίζονται για κατανάλωση στο έδαφός τους με επίπεδα διοξίνης υψηλότερα από τα καθορισθέντα από το σημείο 5.2 του τμήματος 5 του παραρτήματος, υπό τον όρο ότι υφίσταται σύστημα που εξασφαλίζει ότι οι καταναλωτές είναι πλήρως ενημερωμένοι σχετικά με τις διατροφικές συστάσεις όσον αφορά τους περιορισμούς της κατανάλωσης ψαριών της Βαλτικής από ταυτοποιημένες ευάλωτες ομάδες του πληθυσμού, προκειμένου να αποφευχθούν δυνητικοί κίνδυνοι για την υγεία.

Οιαδήποτε μελλοντική εφαρμογή της παρέκκλισης αυτής θα εξεταστεί στα πλαίσια της αναθεώρησης του τμήματος 5 του Παραρτήματος, που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του άρθρου 5 του παρόντος κανονισμού.

Η Φινλανδία και η Σουηδία ανακοινώνουν στην Επιτροπή, μέχρι 31ης Δεκεμβρίου εκάστου έτους, τα αποτελέσματα της εκ μέρους τους παρακολούθησης των επιπέδων διοξίνης που ανιχνεύονται στα ψάρια της περιοχής της Βαλτικής και υποβάλλουν έκθεση για τα μέτρα που λαμβάνονται προς περιορισμό της έκθεσης ανθρώπων στις διοξίνες των ψαριών της περιοχής της Βαλτικής.»

2. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 4α

Όσον αφορά τις διοξίνες στα προϊόντα που αναφέρονται στο τμήμα 5 του παραρτήματος I, απαγορεύεται:

- να αναμειγνύονται προϊόντα που συμμορφώνονται με τις μέγιστες τιμές ανοχής με προϊόντα που υπερβαίνουν αυτές τις μέγιστες τιμές ανοχής
- να χρησιμοποιούνται προϊόντα που δεν συμμορφώνονται με τις μέγιστες τιμές ανοχής ως συστατικά για την παρασκευή άλλων τροφίμων.»

3. Στο άρθρο 5, προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3. Η Επιτροπή θα αναθεωρήσει το τμήμα 5 του παραρτήματος I για πρώτη φορά έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004 το αργότερο, με βάση τα νέα δεδομένα σχετικά με την παρουσία διοξινών και παρόμοιων με τις διοξίνες PCB, ιδίως με σκοπό να περιληφθούν στα επίπεδα που θα καθοριστούν τα παρόμοια με τις διοξίνες PCB.

Το τμήμα 5 του παραρτήματος I θα αναθεωρηθεί εκ νέου έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006 το αργότερο με σκοπό να μειωθούν σημαντικά οι μέγιστες τιμές ανοχής και, εάν είναι δυνατόν, να καθοριστούν μέγιστες τιμές ανοχής και για άλλα τρόφιμα.»

4. Το παράρτημα I τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιουλίου 2002.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 29 Νοεμβρίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. VANDERPOORTEN

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Στο Παράρτημα I, προστίθεται το ακόλουθο τμήμα 5:

«Τμήμα 5: Διοξίνη (άθροισμα πολυχλωριωμένων διβενζο-παρα-διοξινών (PCDD) και πολυχλωριωμένων διβενζοφουρανίων(PCDF), εκφραζόμενο σε τοξικά ισοδύναμα της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας (WHO), εφαρμόζοντας τους TEF-WHO (συντελεστές τοξικής ισοδυναμίας, 1997).

Προϊόντα	Μέγιστες τιμές ανοχής (PCDD + PCDF) ⁽¹⁾ (pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ή προϊόντος)	Κριτήρια απόδοσης της δειγματοληψίας	Κριτήρια απόδοσης των μεθόδων ανάλυσης
5.1.1. Κρέας και προϊόντα κρέατος ⁽⁴⁾ που προέρχονται από — μηρυκαστικά (βουοειδή, πρόβατα) — πουλερικά και εκτρεφόμενα θηράματα — χοίρους	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ ⁽³⁾ 2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ ⁽³⁾ 1 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ ⁽³⁾	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)
5.1.2. Συκώτι και προερχόμενα προϊόντα	6 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ ⁽³⁾	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)
5.2. Σάρκα ψαριού και αλιευτικά προϊόντα ⁽⁵⁾ και προϊόντα αυτών	4 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g νωπού προϊόντος ⁽²⁾	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)
5.3. Γάλα ⁽⁶⁾ και γαλακτοκομικά προϊόντα, συμπεριλαμβανομένου του βουτύρου	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ ⁽³⁾	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)
5.4. Αυγά κότας και προϊόντα αυγών ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ ⁽³⁾	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)
5.5. Έλαια και λίπη — Ζωικό λίπος — από μηρυκαστικά — από πουλερικά και εκτρεφόμενα θηράματα — χοιρινό λίπος — μικτό ζωικό λίπος — Φυτικό έλαιο — ιχθυέλαιο που προορίζεται για κατανάλωση από τον άνθρωπο	3 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ 2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ 1 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ 2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ 0,75 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾ 2 pg WHO-PCDD/F-TEQ/g λίπους ⁽²⁾	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)	Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*) Οδηγία 2001/.../ΕΚ ^(*)

^(*) Οδηγία της Επιτροπής η οποία πρέπει να θεσπισθεί πριν από την 1η Ιουλίου 2002.

⁽¹⁾ Ανώτατα όρια συγκεντρώσεων· τα ανώτατα όρια των συγκεντρώσεων υπολογίζονται θεωρώντας ότι όλες οι τιμές των διαφόρων ομοειδών ουσιών που είναι μικρότερες από το όριο προσδιορισμού είναι ίσες με το όριο προσδιορισμού.

⁽²⁾ Οι μέγιστες τιμές ανοχής αναθεωρούνται για πρώτη φορά μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2004 το αργότερο με βάση τα νέα στοιχεία σχετικά με την παρουσία διοξινών και παρόμοιων με τις διοξίνες PCB, ιδίως με σκοπό να περιληφθούν στα επίπεδα που θα καθοριστούν τα παρόμοια με τις διοξίνες PCB, και θα αναθεωρηθούν εκ νέου το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006, με σκοπό τη σημαντική μείωση των μέγιστων τιμών ανοχής.

⁽³⁾ Οι μέγιστες τιμές ανοχής δεν ισχύουν για τρόφιμα που περιέχουν < 1 % λίπους.

⁽⁴⁾ Κρέας βοοειδών, προβάτων, χοίρων, πουλερικών και εκτρεφόμενων θηραμάτων, όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 121 της 29.7.1964, σ. 2012/64), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 95/23/ΕΚ (ΕΕ L 243, 11.10.1995, σ. 7) και το άρθρο 2 στοιχείο 1) της οδηγίας 71/118/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 55, 8.3.1971, σ. 23), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 97/79/ΕΚ (ΕΕ L 24, 30.1.1998, σ. 31), και το άρθρο 2 παράγραφος 2 της οδηγίας 91/495/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 268, 24.9.1991, σ. 41), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 94/495/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 368, 31.12.1994, σ. 10), εξαιρουμένων βρώσιμων εντοσθίων, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο ε) της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ και στο άρθρο 2 παράγραφος 5 της οδηγίας 71/118/ΕΟΚ.

⁽⁵⁾ Σάρκα ψαριού και αλιευτικά προϊόντα, όπως ορίζονται στις κατηγορίες (α), (β), (γ), (ε), και (στ) του καταλόγου του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 104/2000 του Συμβουλίου (ΕΕ L 17, 21.1.2000, σ. 22). Η μέγιστη τιμή ανοχής ισχύει για μαλακόστρακα, εξαιρουμένου του καφέ κρέατος καβουριών, και για κεφαλόποδα χωρίς σπλάχνα.

⁽⁶⁾ Γάλα (νωπό γάλα, γάλα για την παραγωγή προϊόντων με βάση το γάλα και γάλα θερμικά επεξεργασμένο, όπως ορίζεται στην οδηγία 92/46/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 268, 14.9.1992, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία με την οδηγία 96/13/ΕΚ (ΕΕ L 125, 23.5.1996, σ. 10).

⁽⁷⁾ Αυγά κότας και προϊόντα αυγών, όπως ορίζονται στο άρθρο 2 της οδηγίας 89/437/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 212, 22.7.1989, σ. 87), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 96/13/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 125, 23.5.1996, σ. 10).

⁽⁸⁾ Τα αυγά ελεύθερης ή περιορισμένης βοσκής όπως ορίζονται στο άρθρο 18 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1274/91 της Επιτροπής (ΕΕ L 121, 16.5.1991, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1651/2001 της Επιτροπής (ΕΕ L 220, 15.8.2001, σ. 5), πρέπει να συμμορφώνονται με τις μέγιστες τιμές ανοχής που ορίζονται από την 1η Ιανουαρίου 2004.»